

[CHINESE TEXT — TEXTE CHINOIS]

禁止并惩治种族隔离罪行国际公约

本公约缔约国，

忆及在联合国宪章的规定中，全体会员国保证与联合国合作，采取联合和单独行动，以达到全世界对于全人类的人权和基本自由的尊重和遵守，不因种族、性别、语言、宗教而有任何区别，

考虑到世界人权宣言宣布，人人生而自由，在尊严和权利上人人平等，且人人皆得享受该宣言所载的一切权利和自由，不因种族、肤色或国籍等而有任何区别，

考虑到给予殖民地国家和人民独立宣言，大会在宣言中声明解放的进程是不可抗拒和不能扭转的，为了人类的尊严，进步和正义，必须终止殖民主义以及相关连的一切隔离和歧视办法，

鉴于各国依照消除一切形式种族歧视国际公约，特别谴责种族分离和种族隔离，并承诺在受其管辖的领土内，防止、禁止和根除这种性质的一切办法，

鉴于防止并惩治种族灭绝罪行公约规定，也可列为种族隔离行为的某些行为构成国际法的罪行，

鉴于战争罪及危害人类罪不适用法定时效公约规定，“由种族隔离政策造成的不人道行为”足以列为危害人类罪，

鉴于联合国大会通过了许多决议，谴责种族隔离的政策和办法为危害人类的罪行，

鉴于安全理事会曾经强调，种族隔离的继续加剧和扩大，严重地扰乱并威胁国际和平与安全，

深信订立禁止并惩治种族隔离罪行国际公约，可使国际和国家阶层能够采取更有效的措施，以禁止和惩治种族隔离的罪行，

兹协议如下：

第一条

1. 本公约缔约国宣布：种族隔离是危害人类的罪行，由于种族隔离的政策和办法与类似的种族分离和歧视的政策和办法所造成的不人道行为，如本公约第二条

所规定者，都是违反国际法原则，特别是违反联合国宪章的宗旨和原则的罪行，对国际和平与安全构成严重的威胁。

2. 本公约缔约国宣布：凡是触犯种族隔离罪行的组织、机构或个人即为犯罪。

第二条

为本公约的目的，所谓“种族隔离的罪行”，应包括与南部非洲所推行的种族分离和种族歧视的类似政策和办法，是指为建立和维持一个种族团体对任何其他种族团体的主宰地位，并且有系统地压迫他们，而作出的下列不人道行为：

(a) 用下列方式剥夺一个或一个以上种族团体的一个或一个以上成员的生命和人身自由的权利：

- (一) 杀害一个或一个以上种族团体的成员；
- (二) 使一个或一个以上种族团体的成员受到身体上或心理上的严重伤害，侵犯他们的自由或尊严，或者严刑拷打他们或使他们受残酷、不人道或屈辱的待遇或刑罚；
- (三) 任意逮捕和非法监禁一个或一个以上种族团体的成员；

(b) 对一个或一个以上的种族团体故意加以旨在使其全部或局部灭绝的生活条件；

(c) 任何立法措施及其他措施，旨在阻止一个或一个以上的种族团体参与该国政治、社会、经济和文化生活者，及故意造成条件，以阻止一个或一个以上这种团体的充分发展，特别是剥夺一个或一个以上种族团体的成员的基本人权和自由，包括工作的权利、组织已获承认的工会的权利、受教育的权利、离开和返回自己国家的权利、享有国籍的权利、自由迁移和居住的权利、自由主张和表达的权利以及自由和平集会和结社的权利；

(d) 任何措施，包括立法措施，旨在用下列方法按照种族界线分化人民者：为一个或一个以上种族团体的成员建立单独的保留区或居住区，禁止不同种族团体的成员互相通婚，没收属于一个或一个以上种族团体或其成员的地产；

(e) 剥削一个或一个以上种族团体的成员的劳力，特别是强迫劳动；

(f) 迫害反对种族隔离的组织或个人，剥夺其基本权利和自由。

第三条

任何个人、组织或机构的成员、或国家代表，不论出于什么动机，如有下列行为，即应负国际罪责，不论是住在行为发生地的国家的领土内或其他国家：

- (a) 触犯、参与、直接煽动或共同策划本公约第二条所列举的罪行；
- (b) 直接教唆怂恿或帮同触犯种族隔离的罪行。

第四条

本公约缔约国承诺：

(a) 采用必要的立法或其他措施来禁止并预防对于种族隔离罪行和类似的分隔主义政策或其表现的鼓励，并惩治触犯此种罪行的人；

(b) 采取立法、司法和行政措施，按照本国的司法管辖权，对犯或被告发犯本公约第二条所列举的行为的人，进行起诉、审判和惩罚，不论这些人是否住在罪行发生的国家的领土内，也不论他们是该国国民抑或其他国家的国民，抑或是无国籍人士。

第五条

被控犯本公约第二条所列举的行为的人，得由对被告取得管辖权的本公约任何一个缔约国的主管法庭，或对那些已接受其管辖权的缔约国有管辖权的一个国际刑事法庭审判。

第六条

本公约缔约国承诺遵照联合国宪章，接受和执行安全理事会为了预防、禁止和惩罚种族隔离罪行所作的决定，并协力执行联合国其他主管机关为达成本公约的目的所作的决定。

第七条

1. 本公约缔约国承诺就其为执行本公约的规定而采取的立法，司法，行政及其他措施，向第九条规定设置的小组，定期提出报告。

2. 报告的副本应送由秘书长转送种族隔离问题特别委员会。

第八条

本公约任何缔约国得请联合国任何主管机关依照联合国宪章，采取其认为适当的行动，以预防并禁止种族隔离罪行。

第九条

1. 人权委员会应指派兼任本公约缔约国代表的人权委员会委员三人，组成小组，审议各缔约国依照第七条的规定所提出的报告。

2. 人权委员会的委员如果没有本公约缔约国的代表，或这种代表不足三名时，联合国秘书长应于咨商本公约全体缔约国后，指派一名或数名不是人权委员会委员的缔约国代表，在本公约缔约国的代表当选为人权委员会委员以前，参加依本条第一款所成立的小组的工作。

3. 小组得于人权委员会开会前后，举行不超过五天的会议，审议根据第七条提出的报告。

第十条

1. 本公约缔约国授权人权委员会：

(a) 要求联合国各机关根据消除一切形式种族歧视国际公约第十五条规定转送请愿书副本时，注意关于本公约第二条所列举的行为的控诉；

(b) 根据联合国各主管机关的报告和本公约缔约国的定期报告，编写一份清单，列出据称应对触犯本公约第二条所列罪行负责的个人、组织、机构和国家代表，以及本公约缔约国已对其提起诉讼的人；

(c) 要求联合国各主管机构提出关于负责管理托管领土，非自治领土，以及大会一九六〇年十二月十四日第一五一四（十五）号决议所适用的其他领土的当局，对据称触犯本公约第二条所列罪行，并相信在其领土和行政管辖权之下的个人所采取的措施的情报。

2. 在大会第一五一四（十五）号决议所载的给予殖民地国家和人民独立宣言的目标尚未达成以前，本公约的规定不得限制其他国际文件或联合国及其专门机构给予这些人民的请愿权利。

第十一条

1. 就引渡而言，本公约第二条所列举的罪行不应视为政治罪。
2. 本公约缔约国承诺遇此等情形时，依照本国法律和现行条约，准予引渡。

第十二条

各缔约国如对本公约的解释、适用或执行发生争执而无法以谈判解决时，除争执各方已协议以其他方式解决外，得经争执缔约国请求，提交国际法院处理。

第十三条

本公约听由一切国家签字。在本公约生效前尚未签字于本公约的任何国家得加入本公约。

第十四条

1. 本公约应经各签字国批准。批准文件应交存联合国秘书长。
2. 加入应于加入文件交存联合国秘书长时生效。

第十五条

1. 本公约应在第二十国的批准或加入文件交存联合国秘书长之日后第三十日开始生效。
2. 本公约对于第二十国的批准或加入文件交存后，批准或加入本公约的国家，应于该国交存批准或加入文件之日后第三十日开始生效。

第十六条

缔约国得用书面通知联合国秘书长退出本公约。退出应于秘书长接到通知之日后一年生效。

第十七条

1. 任何缔约国得随时用书面通知联合国秘书长，要求修正本公约。
2. 联合国大会应对这项要求决定所应采取的步骤。

第十八条

联合国秘书长应将下列事项通知所有国家：

- (a) 依第十三条和第十四条所作的签字，批准和加入；
- (b) 本公约依第十五条开始生效的日期；
- (c) 依第十六条所提的退出；
- (d) 依第十七条所提的通知。

第十九条

1. 本公约中文、英文、法文、俄文和西班牙文五种文本同样有效；本公约应交存联合国的档案库。
2. 联合国秘书长应将本公约经正式核证的副本，分送所有国家。

[RUSSIAN TEXT — TEXTE RUSSE]

МЕЖДУНАРОДНАЯ КОНВЕНЦИЯ О ПРЕСЕЧЕНИИ ПРЕСТУПЛЕНИЯ АПАРТЕИДА И НАКАЗАНИИ ЗА НЕГО

Государства-участники настоящей Конвенции,

напоминая о положениях Устава Организации Объединенных Наций, в соответствии с которым все государства-члены обязались принимать совместные и самостоятельные действия в сотрудничестве с Организацией для достижения всеобщего уважения и соблюдения прав человека и основных свобод для всех, без различия расы, пола, языка и религии,

принимая во внимание Всеобщую декларацию прав человека, в которой говорится, что все люди рождаются свободными и равными в своем достоинстве и правах и что каждый человек должен обладать всеми правами и свободами, провозглашенными в Декларации, без какого бы то ни было различия, в частности, без различия расы, цвета кожи или национальной принадлежности,

принимая во внимание Декларацию о предоставлении независимости колониальным странам и народам, в которой Генеральная Ассамблея заявила о том, что процесс освобождения нельзя остановить и обратить вспять и что в интересах человеческого достоинства, прогресса и справедливости необходимо положить конец колониализму и связанной с ним любой практике сегрегации и дискриминации,

отмечая, что в соответствии с Международной конвенцией о ликвидации всех форм расовой дискриминации государства особо осуждают расовую сегрегацию и апартеид и обязуются предупреждать, запрещать и искоренять всякую практику такого рода на территориях, находящихся под их юрисдикцией,

отмечая, что в Конвенции о предупреждении преступления геноцида и наказании за него некоторые акты, которые также могут быть квалифицированы как акты апартеида, составляют преступление согласно международному праву,

отмечая, что в Конвенции о неприменимости срока давности к военным преступлениям и преступлениям против человечества «бесчеловечные действия, являющиеся следствием политики апартеида», квалифицированы как преступление против человечества,

отмечая, что Генеральная Ассамблея Организации Объединенных Наций приняла целый ряд резолюций, в которых политика и практика апартеида осуждаются как преступление против человечества,

отмечая, что Совет Безопасности подчеркнул, что апартеид и его продолжающееся усиление и расширение представляют собой серьезное препятствие и угрозу для международного мира и безопасности,

будучи убеждена в том, что Международная конвенция о пресечении преступления апартеида и наказании за него позволит принять более эффективные меры на международном и национальном уровнях с целью пресечения преступления апартеида и наказания за него,

согласились о нижеследующем:

Статья I. 1. Государства-участники настоящей Конвенции заявляют, что апартеид является преступлением против человечества и что бесчеловечные акты, являющиеся следствием политики и практики апартеида и сходной с ним политики и практики расовой сегрегации и дискриминации, которые определены в статье II настоящей Конвенции, являются преступлениями, нарушающими принципы международного права, в частности, цели и принципы Устава Организации Объединенных Наций, и создающими серьезную угрозу для международного мира и безопасности.

2. Государства-участники настоящей Конвенции объявляют преступными организации, учреждения и отдельных лиц, совершающих преступление апартеида.

Статья II. Для целей настоящей Конвенции термин «преступление апартеида», который включает сходную с ним политику и практику расовой сегрегации и дискриминации в том виде, в каком они практикуются в южной части Африки, означает следующие бесчеловечные акты, совершаемые с целью установления и поддержания господства одной расовой группы людей над какой-либо другой расовой группой людей и ее систематического угнетения:

- a) лишение члена или членов расовой группы или групп права на жизнь и свободу личности:
 - i) путем убийства членов расовой группы или групп;
 - ii) путем причинения членам расовой группы или групп серьезных телесных повреждений или умственного расстройства и посягательства на их свободу или достоинство или в результате применения к ним пыток или жестоких, бесчеловечных или унижающих достоинство обращения и наказания;
 - iii) путем произвольного ареста и незаконного содержания в тюрьмах членов расовой группы или групп;
- b) умышленное создание для расовой группы или групп таких жизненных условий, которые рассчитаны на ее или их полное или частичное физическое уничтожение;
- c) любые меры законодательного характера и другие меры, рассчитанные на то, чтобы воспрепятствовать участию расовой группы или групп в политической, социальной, экономической и культурной жизни страны, и умышленное создание условий, препятствующих полному развитию такой группы или таких групп, в частности, путем лишения членов расовой группы или групп основных прав человека и свобод, включая право на труд, право на создание признанных профсоюзов, право на образование, право покинуть свою страну и возвращаться в нее, право на гражданство, право на свободу передвижения и выбора местожительства, право на свободу убеждений и свободное выражение их и право на свободу мирных собраний и ассоциаций;
- d) любые меры, в том числе законодательного характера, направленные на разделение населения по расовому признаку посредством создания изолированных резерваций и гетто для членов расовой группы или групп, запрещения смешанных браков между членами различных расовых групп, экспроприации земельной собственности, принадлежащей расовой группе или группам или их членам;
- e) эксплуатация труда членов расовой группы или групп, в частности, использование их принудительного труда;

f) преследование организаций и лиц путем лишения их основных прав и свобод за то, что они выступают против апартеида.

Статья III. Международной уголовной ответственности, независимо от мотива, подлежат лица, члены организаций и учреждений и представители государств, проживающие как на территории государства, где совершаются эти действия, так и в любом другом государстве, где они:

- a) совершают, участвуют в совершении, непосредственно подстрекают или замышляют совершение актов, указанных в статье II настоящей Конвенции;
- b) непосредственно содействуют, поощряют или сотрудничают в совершении преступления апартеида.

Статья IV. Государства-участники настоящей Конвенции обязуются:

- a) принять любые меры законодательного или иного характера, необходимые для пресечения, а также предотвращения любого поощрения преступления апартеида и сходной с ним сегрегационной политики или ее проявлений и наказания лиц, виновных в этом преступлении;
- b) принять законодательные, судебные и административные меры для преследования, привлечения к суду и наказания в соответствии с их юрисдикцией лиц, несущих ответственность или обвиняемых в совершении актов, определенных в статье II настоящей Конвенции, независимо от того, находятся ли такие лица на территории того государства, где совершаются эти акты, или являются гражданами этого или какого-либо другого государства или лицами без гражданства.

Статья V. Лица, которым предъявлено обвинение в совершении актов, перечисленных в статье II настоящей Конвенции, могут предаваться компетентному суду любого государства-участника настоящей Конвенции, которое может приобретать юрисдикцию над личностью обвиняемых, или международному уголовному трибуналу, который может располагать юрисдикцией в отношении тех государств-участников, которые согласятся с его юрисдикцией.

Статья VI. Государства-участники настоящей Конвенции обязуются признавать и выполнять в соответствии с Уставом Организации Объединенных Наций принимаемые Советом Безопасности решения, направленные на предупреждение, пресечение и наказание за преступление апартеида, и содействовать осуществлению решений других компетентных органов Организации Объединенных Наций, принимаемых для достижения целей настоящей Конвенции.

Статья VII. 1. Государства-участники настоящей Конвенции обязуются представлять периодические доклады группе, учрежденной в соответствии со статьей IX, о законодательных, судебных и административных или других мерах, которые они приняли для выполнения положений настоящей Конвенции.

2. Копии этих докладов направляются через Генерального секретаря Организации Объединенных Наций Специальному комитету по апартеиду.

Статья VIII. Каждое государство-участник настоящей Конвенции может обратиться к любому компетентному органу Организации Объединенных Наций с требованием принять, в соответствии с положениями Устава Орга-

низации Объединенных Наций, все необходимые, по его мнению, меры в целях предупреждения и пресечения преступления апартеида.

Статья IX. 1. Председатель Комиссии по правам человека назначит группу в составе трех членов Комиссии по правам человека, которые являются также представителями государств-участников настоящей Конвенции, для рассмотрения докладов, представляемых государствами-участниками в соответствии со статьей VII.

2. Если среди членов Комиссии по правам человека не имеется представителей государств-участников настоящей Конвенции или их меньше трех, то Генеральный секретарь Организации Объединенных Наций назначит, после консультации со всеми государствами-участниками настоящей Конвенции, представителя государства-участника или представителей государств-участников, не являющихся членами Комиссии по правам человека, для работы в группе, учрежденной в соответствии с приводимым выше пунктом 1 данной статьи, до тех пор, пока представители государств-участников Конвенции не будут избраны в состав Комиссии по правам человека.

3. Группа может собираться для рассмотрения докладов, представляемых в соответствии со статьей VII, на период не более пяти дней до начала или после окончания сессии Комиссии по правам человека.

Статья X. 1. Государства-участники настоящей Конвенции уполномочивают Комиссию по правам человека:

- a) просить органы Организации Объединенных Наций при направлении копий петиций в соответствии со статьей 15 Международной конвенции о ликвидации всех форм расовой дискриминации обращать внимание на жалобы в отношении актов, перечисленных в статье II настоящей Конвенции;
- b) подготавливать на основе докладов, получаемых от компетентных органов Организации Объединенных Наций, и периодических докладов государств-участников настоящей Конвенции список лиц, организаций, учреждений и представителей государств, которые, как предполагается, несут ответственность за преступления, перечисленные в статье II настоящей Конвенции, а также тех, против кого государствами-участниками настоящей Конвенции ведется судебное разбирательство;
- c) запрашивать у компетентных органов Организации Объединенных Наций информацию о мерах, принятых властями, ответственными за управление подопечными и самоуправляющимися территориями и всеми другими территориями, которых касается резолюция 1514 (XV) Генеральной Ассамблеи от 14 декабря 1960 года, в отношении лиц, которые, как предполагается, несут ответственность за преступления в соответствии со статьей II настоящей Конвенции и которые, как предполагается, находятся в пределах их территориальной и административной юрисдикции.

2. Для достижения целей Декларации о предоставлении независимости колониальным странам и народам, содержащейся в резолюции 1514 (XV) Генеральной Ассамблеи, положения настоящей Конвенции никоим образом не ограничивают право на петиции, предоставленное этим народам в силу других международных документов или Организацией Объединенных Наций и ее специализированными учреждениями.

Статья XI. 1. Акты, перечисленные в статье II настоящей Конвенции, не считаются политическими преступлениями для целей выдачи.

2. Государства-участники настоящей Конвенции обязуются осуществлять экстрадицию в таких случаях в соответствии с их законодательством и действующими договорами.

Статья XII. Споры между государствами-участниками относительно толкования, применения или выполнения настоящей Конвенции, которые не были разрешены посредством переговоров, представляются по просьбе государств-участников, являющихся сторонами в споре, на рассмотрение Международного Суда, если стороны в споре не договорились об ином способе урегулирования его.

Статья XIII. Настоящая Конвенция открыта для подписания всеми государствами. Любое государство, которое не подпишет Конвенцию до вступления ее в силу, может присоединиться к ней.

Статья XIV. 1. Настоящая Конвенция подлежит ратификации. Ратификационные грамоты депонируются у Генерального секретаря Организации Объединенных Наций.

2. Присоединение осуществляется путем сдачи на хранение документа о присоединении Генеральному секретарю Организации Объединенных Наций.

Статья XV. 1. Настоящая Конвенция вступает в силу на тридцатый день после сдачи на хранение Генеральному секретарю Организации Объединенных Наций двадцатой ратификационной грамоты или документа о присоединении.

2. Для каждого государства, которое ратифицирует настоящую Конвенцию или присоединяется к ней после сдачи на хранение двадцатой ратификационной грамоты или документа о присоединении, настоящая Конвенция вступает в силу на тридцатый день после сдачи на хранение его собственной ратификационной грамоты или документа о присоединении.

Статья XVI. Государство-участник может денонсировать настоящую Конвенцию путем письменного уведомления о том Генерального секретаря Организации Объединенных Наций. Денонсация вступает в силу через один год со дня получения уведомления Генеральным секретарем.

Статья XVII. 1. Любое государство-участник может в любое время представить просьбу о пересмотре настоящей Конвенции путем письменного уведомления на имя Генерального секретаря Организации Объединенных Наций.

2. Генеральная Ассамблея Организации Объединенных Наций выносит решение о принятии, в случае необходимости, мер в ответ на такую просьбу.

Статья XVIII. Генеральный секретарь Организации Объединенных Наций сообщает всем государствам следующие сведения:

- a) о подписании, ратификации и присоединении в соответствии со статьями XIII и XIV;
- b) о дате вступления в силу настоящей Конвенции в соответствии со статьей XV;
- c) о денонсациях в соответствии со статьей XVI;
- d) об уведомлениях в соответствии со статьей XVII.

Статья XIX. 1. Настоящая Конвенция, английский, испанский, китайский, русский и французский тексты которой являются равно аутентичными, хранится в архиве Организации Объединенных Наций.

2. Генеральный секретарь Организации Объединенных Наций препровождает заверенные копии настоящей Конвенции всем государствам.

[SPANISH TEXT — TEXTE ESPAGNOL]

CONVENCIÓN INTERNACIONAL SOBRE LA REPRESIÓN Y EL CASTIGO DEL CRIMEN DE *APARTHEID*

Los Estados Partes en la presente Convención,

Recordando las disposiciones de la Carta de las Naciones Unidas, en virtud de la cual todos los Miembros se han comprometido a tomar medidas conjunta o separadamente, en cooperación con la Organización, para lograr el respeto universal de los derechos humanos y las libertades fundamentales de todos, sin hacer distinción por motivos de raza, sexo, idioma o religión, y la efectividad de tales derechos y libertades,

Considerando la Declaración Universal de Derechos Humanos, que proclama que todos los seres humanos nacen libres e iguales en dignidad y derechos y que toda persona tiene todos los derechos y libertades proclamados en la Declaración, sin distinción alguna, en particular de raza, color u origen nacional,

Considerando la Declaración sobre la concesión de la independencia a los países y pueblos coloniales, en la que la Asamblea General señala que el proceso de liberación es irresistible e irreversible y que, en pro de la dignidad humana, del progreso y de la justicia, es preciso poner fin al colonialismo y a todas las prácticas de segregación y discriminación que lo acompañan,

Observando que, conforme a la Convención Internacional sobre la Eliminación de todas las Formas de Discriminación Racial, los Estados condenan especialmente la segregación racial y el *apartheid* y se comprometen a prevenir, prohibir y eliminar todas las prácticas de esa naturaleza en los territorios bajo su jurisdicción,

Observando que en la Convención para la Prevención y la Sanción del Delito de Genocidio ciertos actos que pueden calificarse también de actos de *apartheid* constituyen un delito de derecho internacional,

Observando que, conforme a la Convención sobre la imprescriptibilidad de los crímenes de guerra y de los crímenes de lesa humanidad, «los actos inhumanos debidos a la política de *apartheid*» están calificados de crímenes de lesa humanidad,

Observando que la Asamblea General de las Naciones Unidas ha aprobado varias resoluciones en las que se condenan la política y las prácticas de *apartheid* como crímenes de lesa humanidad,

Observando que el Consejo de Seguridad ha subrayado que el *apartheid* y su intensificación y expansión constantes perturban y amenazan gravemente la paz y la seguridad internacionales,

Convencidos de que una convención internacional sobre la represión y el castigo del crimen de *apartheid* permitiría adoptar medidas más eficaces, tanto en el plano internacional como en el nacional, con objeto de reprimir y castigar el crimen de *apartheid*,

Han convenido en lo siguiente:

Artículo I. 1. Los Estados Partes en la presente Convención declaran que el *apartheid* es un crimen de lesa humanidad y que los actos inhumanos que resultan de las políticas y prácticas de *apartheid* y las políticas y prácticas análogas de segregación y discriminación racial que se definen en el artículo II de la presente Convención son crímenes que violan los principios del derecho internacional, en particular los propósitos y

principios de la Carta de las Naciones Unidas, y que constituyen una amenaza seria para la paz y la seguridad internacionales.

2. Los Estados Partes en la presente Convención declaran criminales las organizaciones, las instituciones y los particulares que cometen el crimen de *apartheid*.

Artículo II. A los fines de la presente Convención, la expresión «crimen de *apartheid*», que incluirá las políticas y prácticas análogas de segregación y discriminación racial tal como se practican en el África meridional, denotará los siguientes actos inhumanos cometidos con el fin de instituir y mantener la dominación de un grupo racial de personas sobre cualquier otro grupo racial de personas y de oprimirlo sistemáticamente:

- a) La denegación a uno o más miembros de uno o más grupos raciales del derecho a la vida y a la libertad de la persona:
 - i) Mediante el asesinato de miembros de uno o más grupos raciales;
 - ii) Mediante atentados graves contra la integridad física o mental, la libertad o la dignidad de los miembros de uno o más grupos raciales, o su sometimiento a torturas o a penas o tratos crueles, inhumanos o degradantes;
 - iii) Mediante la detención arbitraria y la prisión ilegal de los miembros de uno o más grupos raciales;
- b) La imposición deliberada a uno o más grupos raciales de condiciones de existencia que hayan de acarrear su destrucción física, total o parcial;
- c) Cualesquiera medidas legislativas o de otro orden destinadas a impedir a uno o más grupos raciales la participación en la vida política, social, económica y cultural del país y a crear deliberadamente condiciones que impidan el pleno desarrollo de tal grupo o tales grupos, en especial denegando a los miembros de uno o más grupos raciales los derechos humanos y libertades fundamentales, entre ellos el derecho al trabajo, el derecho a formar asociaciones sindicales reconocidas, el derecho a la educación, el derecho a salir de su país y a regresar al mismo, el derecho a una nacionalidad, el derecho a la libertad de circulación y de residencia, el derecho a la libertad de opinión y de expresión y el derecho a la libertad de reunión y de asociación pacíficas;
- d) Cualesquiera medidas, incluidas las de carácter legislativo, destinadas a dividir la población según criterios raciales, creando reservas y ghettos separados para los miembros de uno o más grupos raciales, prohibiendo los matrimonios mixtos entre miembros de distintos grupos raciales y expropiando los bienes raíces pertenecientes a uno o más grupos raciales o a miembros de los mismos;
- e) La explotación del trabajo de los miembros de uno o más grupos raciales, en especial sometiéndolos a trabajo forzoso;
- f) La persecución de las organizaciones y personas que se oponen al *apartheid* privándolas de derechos y libertades fundamentales.

Artículo III. Se considerarán criminalmente responsables en el plano internacional, cualquiera que sea el móvil, los particulares, los miembros de las organizaciones e instituciones y los representantes del Estado, tanto si residen en el territorio del Estado en que se perpetran los actos como en cualquier otro Estado, que:

- a) Cometan los actos enumerados en el artículo II de la presente Convención, o que participen en su comisión, la inciten directamente o se confabulen para ella;
- b) Alienen o estimulen directamente la comisión del crimen de *apartheid* o cooperen directamente en ella.

Artículo IV. Los Estados Partes en la presente Convención se obligan:

- a) A adoptar las medidas legislativas o de otro orden que sean necesarias para reprimir e impedir el aliento al crimen de *apartheid* y las políticas segregacionistas similares o sus manifestaciones y para castigar a las personas culpables de tal crimen;
- b) A adoptar medidas legislativas, judiciales y administrativas para perseguir, enjuiciar y castigar conforme a su jurisdicción a las personas responsables o acusadas de los actos enumerados en el artículo II de la presente Convención, independientemente de que tales personas residan en el territorio del Estado en que se han cometido los actos o sean nacionales de ese Estado o de algún otro Estado o sean personas apátridas.

Artículo V. Las personas acusadas de los actos enumerados en el artículo II de la presente Convención podrán ser juzgadas por un tribunal competente de cualquier Estado Parte en la Convención que tenga jurisdicción sobre esas personas, o por cualquier tribunal penal internacional que sea competente respecto a los Estados Partes que hayan reconocido su jurisdicción.

Artículo VI. Los Estados Partes en la presente Convención se obligan a aceptar y cumplir con arreglo a la Carta de las Naciones Unidas las decisiones adoptadas por el Consejo de Seguridad encaminadas a prevenir, reprimir y castigar el crimen de *apartheid*, así como a cooperar en la ejecución de las decisiones que adopten otros órganos competentes de las Naciones Unidas con miras a la realización de los propósitos de la Convención.

Artículo VII. 1. Los Estados Partes en la presente Convención se obligan a presentar periódicamente informes al grupo establecido con arreglo al artículo IX sobre las medidas legislativas, judiciales, administrativas o de otro orden que hayan adoptado para poner en práctica las disposiciones de la Convención.

2. Por conducto del Secretario General de las Naciones Unidas se transmitirán copias de esos informes al Comité Especial del *Apartheid*.

Artículo VIII. Todo Estado Parte en la presente Convención podrá pedir a cualquier órgano competente de las Naciones Unidas que adopte, de conformidad con la Carta de las Naciones Unidas, todas las medidas que considere indispensables para la prevención y represión del crimen de *apartheid*.

Artículo IX. 1. El Presidente de la Comisión de Derechos Humanos nombrará un grupo compuesto de tres miembros de dicha Comisión, que sean al mismo tiempo representantes de Estados Partes en la presente Convención, el cual se encargará de examinar los informes presentados por los Estados Partes con arreglo al artículo VII.

2. En caso de que entre los miembros de la Comisión de Derechos Humanos no figuren representantes de Estados Partes en la presente Convención o sean menos de tres, el Secretario General de las Naciones Unidas nombrará, previa consulta con todos los Estados Partes en la Convención, a uno o más representantes de Estados Partes en la Convención que no sean miembros de la Comisión de Derechos Humanos para que participen en los trabajos del grupo constituido con arreglo a lo dispuesto en el párrafo 1 del presente artículo, hasta que sean elegidos miembros de la Comisión de Derechos Humanos representantes de Estados Partes en la Convención.

3. Dicho grupo podrá reunirse para examinar los informes presentados con arreglo a lo dispuesto en el artículo VII por un período no mayor de cinco días antes o después de los períodos de sesiones de la Comisión de Derechos Humanos.

Artículo X. 1. Los Estados Partes en la presente Convención autorizan a la Comisión de Derechos Humanos para que:

- a) Pida a los órganos de las Naciones Unidas que, cuando transmitan copias de las peticiones previstas en el artículo 15 de la Convención Internacional sobre la Eliminación de todas las Formas de Discriminación Racial, señalen a su atención las denuncias relativas a los actos enumerados en el artículo II de la presente Convención;
- b) Prepare, sobre la base de los informes de los órganos competentes de las Naciones Unidas y de los informes periódicos de los Estados Partes en la presente Convención, una lista de los particulares, organizaciones, instituciones y representantes de Estados que se presuman responsables de los crímenes enumerados en el artículo II, así como de aquellos contra quienes los Estados Partes en la Convención hayan incoado procedimientos judiciales;
- c) Solicite de los órganos competentes de las Naciones Unidas información acerca de las medidas adoptadas por las autoridades encargadas de la administración de los territorios en fideicomiso y no autónomos y de todos los demás territorios a que se refiere la resolución 1514 (XV) de 14 de diciembre de 1960 de la Asamblea General con respecto a los particulares que se presuman responsables de crímenes enumerados en el artículo II de la presente Convención y que se crea se hallan bajo su jurisdicción territorial y administrativa.

2. En tanto no se logren los objetivos de la Declaración sobre la concesión de la independencia a los países y pueblos coloniales, contenida en la resolución 1514 (XV) de la Asamblea General, las disposiciones de la presente Convención no limitarán de manera alguna el derecho de petición concedido a esos pueblos por otros instrumentos internacionales o por las Naciones Unidas y sus organismos especializados.

Artículo XI. 1. Los actos enumerados en el artículo II de la presente Convención no se reputarán delitos políticos para los efectos de la extradición.

2. Los Estados Partes en la presente Convención se comprometen en tal caso a conceder la extradición conforme a su legislación y a los tratados vigentes.

Artículo XII. Toda controversia entre los Estados Partes relativa a la interpretación, la aplicación o la ejecución de la presente Convención que no haya sido resuelta mediante negociaciones se someterá, a instancia de los Estados Partes en la controversia, a la Corte Internacional de Justicia, a menos que las Partes hayan convenido en otro medio de arreglo.

Artículo XIII. La presente Convención está abierta a la firma de todos los Estados. Cualquier Estado que no firmare la Convención antes de su entrada en vigor podrá adherirse a ella.

Artículo XIV. 1. La presente Convención está sujeta a ratificación. Los instrumentos de ratificación se depositarán en poder del Secretario General de las Naciones Unidas.

2. La adhesión se efectuará mediante el depósito de un instrumento de adhesión en poder del Secretario General de las Naciones Unidas.

Artículo XV. 1. La presente Convención entrará en vigor el trigésimo día después de la fecha en que se haya depositado en poder del Secretario General de las Naciones Unidas el vigésimo instrumento de ratificación o de adhesión.

2. Para cada Estado que ratifique la presente Convención o se adhiera a ella después de haberse depositado el vigésimo instrumento de ratificación o de adhesión, la Convención entrará en vigor el trigésimo día después de la fecha del depósito de su propio instrumento de ratificación o de adhesión.

Artículo XVI. Todo Estado Parte podrá denunciar la presente Convención mediante notificación por escrito dirigida al Secretario General de las Naciones Unidas. La

denuncia surtirá efectos un año después de la fecha de recepción de la notificación por el Secretario General.

Artículo XVII. 1. Todo Estado Parte en la presente Convención podrá solicitar en cualquier momento la revisión de la misma mediante notificación por escrito dirigida al Secretario General de las Naciones Unidas.

2. La Asamblea General de las Naciones Unidas decidirá las medidas que, en su caso, hayan de adoptarse en lo que respecta a esa solicitud.

Artículo XVIII. El Secretario General de las Naciones Unidas comunicará a todos los Estados los siguientes datos:

- a) Las firmas, ratificaciones y adhesiones con arreglo a los artículos XIII y XIV;
- b) La fecha de entrada en vigor de la presente Convención con arreglo al artículo XV;
- c) Las denuncias hechas con arreglo al artículo XVI;
- d) Las notificaciones hechas con arreglo al artículo XVII.

Artículo XIX. 1. La presente Convención, cuyos textos en chino, español, francés, inglés y ruso son igualmente auténticos, se depositará en los archivos de las Naciones Unidas.

2. El Secretario General de las Naciones Unidas remitirá copias certificadas de la presente Convención a todos los Estados.